

УДК 342.5(477)

 DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1203932>
А.В. П'ЯТНИЦЬКИЙ,

 здобувач Науково-дослідного інституту публічного права,
 м. Київ, Україна

МЕХАНІЗМ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗАХОДІВ ПРИМУСОВОГО ВИКОНАННЯ СУДОВИХ РІШЕНЬ В УКРАЇНІ

A.V. PYATNITSKY,

 Applicant of a Ph.D., Research Institute of Public Law,
 Kijv, Ukraine

THE MECHANISM OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SUPPORT FOR IMPLEMENTATION OF MEASURES FOR THE ENFORCEMENT OF JUDICIAL DECISIONS IN UKRAINE

На сьогоднішній день в Україні відбувається реформування системи примусового виконання судових рішень, у зв'язку із чим було прийнято низку нормативно-правових актів, які спрямовані на врегулювання правовідносин у зазначеній сфері. Варто зазначити, що проведення низки змін у зазначеній сфері потребує переосмислення теоретичних питань. Так, особливої уваги заслуговує питання механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні, адже саме за його рахунок вбачається можливим якомога якісніше та ефективніше досягти кінцевої мети реалізації вказаних заходів. Варто зазначити, що поняття «механізму адміністративно-правового забезпечення» є досить важливою категорією у юридичній науці, що яскраво підтверджує існування великої кількості наукових праць, в яких за основу було взято саме вказаний термін. Крім того, вважаємо за необхідне підкреслити, що у більшості наукових досліджень адміністративно-правове забезпечення розглядається як один із видів правового забезпечення.

Загальнотеоретичні питання адміністративно-правового забезпечення у різних сферах суспільного знання, розглядали такі фахівці, як: В.Б. Авер'янов, І.Л. Бородін, М.А. Бояринцева, О.М. Бандурка, Д.М. Бахрах, Ю.П. Битяк, А.Т. Комзюк, В.К. Колпаков, Р.А. Калюжний, О.В. Кузьменко, О.В. Негодченко, О.І. Остапенко, В.П. Столбовий та багато інших. Однак, не-

зважаючи на таку велику кількість наукових пошуків, питання механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні залишилось по за увагою вчених.

Саме тому метою статті є розглянути механізм адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні.

Під правовим забезпеченням слід розуміти сукупність правових засобів, метою яких є забезпечення належної реалізації заходів примусового виконання судових рішень. Як ми вже зазначали вище, одним із основних видів правового забезпечення є адміністративно-правове забезпечення. Так, досліджуючи адміністративно-правове забезпечення прав і свобод неповнолітніх, Т.Г. Корж-Ікаєва робить висновок, що під вказаним терміном слід розуміти сукупність адміністративно-правових заходів, спрямованих на створення відповідних умов для ефективної реалізації, охорони, захисту й відновлення порушених прав і свобод неповнолітніх. Головними його ознаками, на переконання вченої, є: 1) сукупність адміністративно-правових заходів і засобів; 2) система гарантій; 3) відповідні умови реалізації, їх охорона, захист та відновлення; 4) регулювання переважно нормами адміністративного і конституційного права [1, с.7–8]. О.В. Надьон, досліджуючи зміст адміністративно-правового забезпечення, прийшов до висновку, що своєрідність вказаного терміну полягає у

тому, що [2, с.18]: 1) адміністративне право за своїм глибинним призначенням має визначатися як «право забезпечення і захисту прав людини». У цьому – сутність усієї трансформації теорії і практики українського адміністративного права на сучасному етапі [3, с.67]; 2) до правовідносин, що є предметом адміністративного права, належать відносини державного управління; 3) однією з найважливіших правових форм управління є продукування правових актів управління, оскільки правові акти є важливим організаційним засобом у вирішенні завдань, які поставлені перед органами управління [2, с.18]. А відтак, підсумовує автор, своєрідність адміністративно-правового забезпечення полягає не лише у особливостях адміністративних норм та адміністративно-правовому регулюванні, а у тому, що саме адміністративне право дає можливість розкрити форми та методи діяльності органів державної влади [2, с.18–19].

Узагальнюючи все вказане вище вважаємо, що під адміністративно-правовим забезпеченням реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні слід розуміти врегульовану нормами адміністративного права діяльність держави щодо забезпечення ефективного функціонування уповноважених суб'єктів з метою забезпечення належної реалізації ними заходів примусового виконання судових рішень. Варто зазначити, що за своєю сутністю адміністративно-правове забезпечення є складним явищем, яке має власний механізм. В свою чергу, під механізмом адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні слід розуміти сукупність адміністративних способів, які у своїй сукупності забезпечують ефективну та якісну роботу уповноважених суб'єктів (державних та приватних виконавців) у визначеному напрямку. Основні елементи механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні, на нашу думку можна поділити на такі блоки:

1) нормативно-правовий, який представлений сукупністю адміністративних нормативно-правових актів, які визначають правові засади реалізації заходів примусового виконання судових рішень;

2) інституційно-організаційний (передбачає існування відповідних суб'єктів, а також організацію їх діяльності);

3) процедурний, котрий визначає алгоритм діяльності уповноважених суб'єктів під час ре-

лізації заходів примусового виконання судових рішень.

Розглядаючи перший блок елементів механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні, слід зазначити, що нормативний акт – це акт правотворчості, що містить норми права. Він називається нормативним тому, що містить норми права [4, с.219]. А відтак, зазначає А.Ф. Черданцев нормативно-правовий акт – це офіційний документ, який є носієм інформації, а саме інформації про норми права, він має юридичну силу і обов'язковий для усіх осіб, яким адресований. Крім того, продовжує науковець, це акт правотворчості, результат діяльності компетентних державних органів, а тому акт має владний характер, тобто за його допомогою веління держави стають загальнообов'язковими [4, с.219].

Розглядати нормативно-правові акти найбільш доцільно за їх юридичною силою. Під юридичною силою нормативно-правового акта слід розуміти специфічну властивість мати суворо означене місце серед інших нормативно-правових актів, дотримуватися встановленої субординації. Зазвичай юридична сила акта залежить за формальною обов'язковістю від рівня та обсягу повноважень органу, який видає (приймає) цей акт, тобто суб'єкта нормотворчості. Юридична сила нормативно-правових актів визначається Конституцією і Законом про нормативні акти [5, с.396]. Загальновідомо, що найвищу юридичну силу у нашій державі має Конституція України. Відповідно до статті 8 Основного Закону звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується. Слід також зазначити, що у статті 41 закріплено, що ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним. А конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом [6]. Отже, Конституція України визначає основні засади діяльності судової влади України, наголошуючи на важливості, виключності та обов'язковості виконання судового рішення. Крім того, Основний Закон закріпив можливість примусового стягнення майна із боржника у встановленому законом порядку. Слід зауважити, що більш детально положення Конституції розкривають на рівні Кодифікованих нормативно-правових актів, звичайних законів та підзаконних нормативно-правових актів.

Кодифікація законодавства – це вид систематизації, що здійснюється шляхом перероблення та зведення у процесі нормотворчості норм права, що містяться в різних нормативно-правових актах, у логічно узгоджену, побудовану на наукових принципах систему і створення на цій основі нового єдиного нормативно-правового акта [7]. Основними кодифікованими нормативно-правовими актами є кодекси, зокрема: Кодекс адміністративного судочинства України [8], Кримінальний процесуальний кодекс України [9], Цивільний процесуальний кодекс України [10] та Господарський процесуальний кодекс України [11]. Кожен із зазначених нормативно-правових актів визначає порядок здійснення судового провадження на території України. Процедура виконавчого провадження, зокрема й щодо виконання судових рішень в адміністративних справах, визначена на рівні звичайних законів України.

У загальному розумінні закон – це нормативно-правовий акт вищого представницького органу державної влади законодавчої влади або самого народу, який регулює найбільш важливі суспільні відносини, виражає волю й інтереси більшості населення, втілює основні права людини й інші загальнолюдські цінності та має найвищу юридичну силу щодо інших нормативно-правових актів [12, с.127]. Серед звичайних законів України, норми яких спрямовано на регулювання правовідносин щодо забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень, в першу чергу слід назвати:

– Закон України «Про виконавче провадження» від 02.06.2016 року [13], який визначив основні засади здійснення виконавчого провадження в Україні. документ встановлює, що виконавче провадження як завершальна стадія судового провадження і примусове виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб) – сукупність дій визначених у цьому Законі органів і осіб, що спрямовані на примусове виконання рішень і проводяться на підставах, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією України, цим законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до цього Закону, а також рішеннями, які відповідно до цього Закону підлягають примусовому виконанню [13];

– Закон України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» від 02.06.2016 року [14]. Цей Закон визначив основи організації та діяльності з примусового виконання судових рішень і

рішень інших органів (посадових осіб) органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями, їхні завдання та правовий статус [14];

– Закон України «Про гарантії держави щодо виконання судових рішень» від 05.06.2012 року [15], який встановив гарантії держави щодо виконання судових рішень та виконавчих документів.

Таким чином, зазначені вище нормативно-правові акти достатньо змістовно визначили правові засади реалізації заходів примусового виконання судових рішень. Однак, окремі аспекти діяльності уповноважених суб'єктів були визначені і в інших нормативно-правових актах, зокрема слід також вказати: Закон України «Про введення мораторію на примусову реалізацію майна»; Закон України «Про іпотеку»; Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті»; Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», тощо.

Далі слід вказати такий рівень правового регулювання, як підзаконні нормативно-правові акти, яким відводиться суттєва роль у впорядкуванні правовідносин у зазначеній сфері. Такими підзаконними нормативно-правовими актами, на нашу думку, є: Інструкція з організації примусового виконання рішень від 02.04.2012 р. № 512/5 [16]; Порядок реалізації на фондовій біржі цінних паперів, на які звернено стягнення, затверджене рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 25.12.2012 р. №1853; Порядок здійснення органами державної виконавчої служби виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб) стосовно підприємств, установ, організацій, діяльність яких пов'язана з державною таємницею, затверджений наказом Міністерства юстиції України від 23.03.2000 р. №10/5а; Про затвердження Порядку надання інформації Державною фіскальною службою України на запити органів державної виконавчої служби та приватних виконавців, затверджений наказом Міністерства юстиції України, Міністерства фінансів України 13.12.2016 р. № 3639/5/1085; Про затвердження Порядку реалізації арештованого майна, затверджений наказом Міністерства юстиції України 29.09.2016 р. № 2831/5; Про порядок надання інформації Пенсійним фондом України на запити органів державної виконавчої служби та приватних виконавців, затверджений наказом Міністерства юстиції України від 07.12.2016 р. № 3596/5; тощо. Зазначений нами

перелік підзаконних нормативно-правових актів не є вичерпним, однак їх ретельний аналіз дає можливість стверджувати, що переважна більшість з них спрямована на те, щоб забезпечити ефективну взаємодію між державними та/або приватними виконавцями, а також між самими виконавцями та різними органами державної влади, що дозволяє забезпечити ефективну реалізацію заходів примусового виконання судових рішень.

Таким чином, нормативно-правовий блок елементів механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень дозволяє на законодавчому рівні визначити правові засади діяльності уповноважених суб'єктів, їх правовий статус, що в свою чергу має важливе значення із точки зору забезпечення ефективної реалізації вказаних заходів.

На наступному етапі нашого дослідження розглянемо інституційно-організаційний блок елементів механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень, який включає в себе створення суб'єктів, що уповноважені здійснювати такі функції, забезпечення гарантій діяльності цих суб'єктів, а також визначення організаційних засад їх роботи. Так, законодавець визначив, що примусове виконання судових рішень і рішень інших органів здійснюється органами державної виконавчої служби та приватними виконавцями. Державний виконавець, приватний виконавець під час здійснення професійної діяльності є незалежними, керуються принципом верховенства права та діють виключно відповідно до закону [14]. Забороняється втручання державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб у діяльність державного виконавця, приватного виконавця з примусового виконання рішень.

Слід також вказати, що з метою належної організації діяльності вказаних суб'єктів на законодавчому рівні визначено:

- вимоги, які ставляться до осіб, що мають бажання стати державними та виконавцями;
- порядок здійснення оплати праці державних виконавців, яка складається з посадового окладу, премії, доплати за ранг та надбавки за вислугу років, винагороди, а також інших надбавок згідно із законодавством;

– фінансове та матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби, яке здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, а також коштів виконавчого провадження, порядок формування яких встановлюється Законом України «Про виконавче провадження» [14, 14].

Зрозуміло, що найбільшу увагу законодавець приділив питанню організації діяльності приватних виконавців, адже запровадження вказаного інституту стало новелою для українського законодавця, однак це не є новим для світового суспільства, тому що в переважній більшості розвинених країн світу приватні виконавці активно здійснюють свою діяльність вже багато років. Так, в Законі України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» визначено, що приватним виконавцем може бути громадянин України, який досяг 25 років, має вищу юридичну освіту не нижче другого рівня, володіє державною мовою, має стаж роботи у галузі права після отримання відповідного диплома не менше двох років та склав кваліфікаційний іспит [14]. У цьому ж нормативно-правовому акті було визначено порядок відбору кандидатів, які бажають займатись відповідною діяльністю, крім того було створено Кваліфікаційну комісію приватних виконавців. Разом із тим, законодавець визначив і інші організаційні моменти діяльності приватного виконавця. З цієї метою на рівні законів та підзаконних нормативно-правових актів було закріплено: 1) необхідність страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця; 2) вимоги до офісу приватного виконавця; 3) особливості здійснення діяльності приватного виконавця; 4) засади здійснення контролю за діяльністю приватного виконавця; 5) порядок притягнення приватного виконавця до відповідальності; тощо.

Таким чином, діяльність суб'єктів реалізації заходів примусового виконання судових рішень на пряму залежить від ефективної організації їх діяльності, адже лише за умови належної організації вбачається можливим досягти конкретної мети, а також попередити зловживання своїм службовим становищем, як з боку приватних так і державних виконавців, а все це є передумовою дотримання прав та свобод всіх інших учасників таких правовідносин.

Узагальнюючи все наведене хотілося б відзначити, що механізм адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового

виконання судових рішень складається із певної кількості взаємопов'язаних та взаємодіючих між собою елементів. А відтак, удосконалення такого механізму є можливим лише за умови подальшого вдосконалення окремих його складових, серед яких на особливу увагу заслуговують:

1) адміністративно-правове регулювання відповідних правовідносин; 2) інституційно-організаційний блок, що передбачає удосконалення організації діяльності уповноважених суб'єктів; 3) процедурний блок, тобто удосконалення конкретних процедур реалізації заходів примусового виконання судових рішень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Корж-Ікаєва Т. Г. Адміністративно-правове забезпечення прав і свобод неповнолітніх : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2008. 17 с.
2. Над'юнов О. В. Адміністративно-правове забезпечення фінансової безпеки банків: поняття та необхідні ознаки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету: Серія: Право*. 2016. Вип. 39. Т. 2. С. 17–21.
3. Авер'янов В. Б. Доктринальні засади сучасного розвитку і реформування українського адміністративного права // *Виконавча влада і адміністративне право / за заг. ред. В. Б. Авер'янова*. К. : Вид. дім «Ін Юре», 2002. С. 60–73.
4. Черданцев А. Ф. Теория государства и права : учебник для вузов. М. : Юрайт, 2001. 432 с.
5. Скакун О. Ф. Теория права і держави : підручник. 3-тє видання. К. : Алерта; ЦУП, 2011. 524 с.
6. Конституція України : від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr/conv>.
7. Петришин О. В. Теория держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / Петришин О. В., Погребняк С. П., Смородинський В. С. та ін.; за ред. Петришина О. В. Х. : Право, 2014. 368 с.
8. Кодекс адміністративного судочинства України : від 06.07.2005. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/conv>.
9. Кримінальний процесуальний кодекс України : від 13.04.2012 № 4651–VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
10. Цивільний процесуальний кодекс України : від 18.03.2004 № 1618–IV. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>.
11. Господарський процесуальний кодекс України : від 06.11.1991 № 1798–XII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>.
12. Сучасна правова енциклопедія / [О. В. Зайчук, О. Л. Копиленко, В. С. Ковальський та ін.]; за заг. ред. О. В. Зайчука. К. : Юрінком Інтер, 2013. 408 с.
13. Про виконавче провадження : Закон України від 02.06.2016 № 1404-19. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1404-19>.
14. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : Закон України від 02.06.2016 № 1403–VIII. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1403-19?info=1>.
15. Про гарантії держави щодо виконання судових рішень : Закон України від 05.06.2012 № 4901–VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4901-17>.
16. Інструкція про провадження виконавчих дій / Наказ Міністерства юстиції України від 15.12.1999 № 74/5.

REFERENCES

1. Korzh-Ikayeva, T. H. (2008). *Administrativno-pravove zabezpechennya prav i svobod nepovnolitnikh* [Administrative and legal provision of minors' rights and freedoms]. Kandydats'ka dysertatsiya thesis (12.00.07). Kyiv (in Ukr.).
2. Nad'onov, O. V. (2016). *Administrativno-pravove zabezpechennya finansovoyi bezpeky bankiv: ponyattya ta neobkhidni oznaky* [Administrative and legal provision of financial security of banks: the notion and necessary signs]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu. Seriya: Pravo*, (39). Т. 2. 17–21 (in Ukr.).
3. Aver'yanov, V. B. (2002). *Doktrynal'ni zasady suchasnoho rozvytku i reformuvannya ukrayins'koho administrativnoho prava* [Doctrinal principles of modern development and reform of Ukrainian administrative law]. In: Aver'yanov V. B. (Red.). *Vykonavcha vlada i administrativne pravo*. Kyiv: Vyd. dim «In Yure» (s. 60–73) (in Ukr.).
4. Cherdantsev, A. F. (2001). *Teoriya gosudarstva i prava: uchebnik* [Theory of State and Law: A Textbook]. Moskva: Yurayt (in Russ.).
5. Skakun, O. F. (2011). *Teoriya prava i derzhavy: pidruchnyk* [Theory of law and state: a textbook]. Kyiv: Alerta; TSUP (in Ukr.).

6. *Konstytutsiya Ukrainy* [The Constitution of Ukraine]. *Zakon Ukrainy* (28.06.1996 No 254к/96-ВР). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр/conv> (in Ukr.).
7. Petryshyn, O. V., Pohrebnyak, S. P., & Smorodyns'kyi, V. S. etc.; Petryshyn, O. V. (Red.). (2014). *Teoriya derzhavy i prava : pidruch.* [Theory of state and law]. Kharkiv: Pravo 368 с.
8. *Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy* [Code of Administrative Procedure of Ukraine]. *Zakon Ukrainy* (06.07.2005). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2747-15/conv> (in Ukr.).
9. *Kryminal'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy* [The Criminal Procedural Code of Ukraine]. *Zakon Ukrainy* (13.04.2012 No 4651–6). Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (in Ukr.).
10. *Tsyvil'nyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy* [The Civil Procedural Code of Ukraine]. *Zakon Ukrainy* (18.03.2004 No 1618–4). Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15> (in Ukr.).
11. *Hospodars'kyi protsesual'nyy kodeks Ukrainy* [The Commercial Procedural Code of Ukraine]. *Zakon Ukrainy* (06.11.1991 No 1798–12). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1798-12> (in Ukr.).
12. Zaychuk, O. V., Kopylenko, O. L., & Koval's'kyi, V. S. etc.; Zaychuk, O. V. (Red.). (2013). *Suchasna pravova entsyklopediya* [Modern legal encyclopedia]. Kyiv: Yurinkom Inter (in Ukr.).
13. *Pro vykonavche provadzhennya* [On enforcement proceedings]. *Zakon Ukrainy* (02.06.2016 No 1404–19). Retrieved from: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1404-19> (in Ukr.).
14. *Pro orhany ta osib, yaki zdiysnyuyut' prymusove vykonannya sudovykh rishen' i rishen' inshykh orhaniv* [On the bodies and persons who execute the enforcement of court decisions and decisions of other bodies]. *Zakon Ukrainy* (02.06.2016 No 1403–8). Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1403-19?info=1> (in Ukr.).
15. *Pro harantiyu derzhavy shchodo vykonannya sudovykh rishen'* [On State Guarantees for the Execution of Judgments]. *Zakon Ukrainy* (05.06.2012 No 4901–6). Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4901-17> (in Ukr.).
16. *Instruktsiya pro provadzhennya vykonavchykh diy* [Instruction on the enforcement of executive actions]. *Nakaz Ministerstva yustytitsiyi Ukrainy* (15.12.1999 No 74/5).

Надійшла 22.11.2017

П'ятницький А. В. Механізм адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні. Форум права: електрон. наук. фахове вид. 2017. № 5. С. 284–290. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2017_5_45.pdf

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.1203932>

Надано авторське визначення поняття «механізм адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні». Запропоновано основні елементи механізму адміністративно-правового забезпечення реалізації заходів примусового виконання судових рішень в Україні поділити на такі блоки: нормативно-правовий; інституційно-організаційний; процедурний. Доведено, що розвиток вказаного механізму є можливим лише за умови подальшого вдосконалення окремих його складових.

Ключові слова: механізм, правове забезпечення, адміністративно-правове забезпечення, заходи примусового виконання судових рішень

***

Пятницкий А.В. Механизм административно-правового обеспечения реализации мер принудительного исполнения судебных решений в Украине

Представлено авторское видение понятия «механизм административно-правового обеспечения реализации мер принудительного исполнения судебных решений в Украине». Предложено основные элементы механизма административно-правового обеспечения реализации мер принудительного исполнения судебных решений в Украине разделить на следующие блоки: нормативно-правовой; институционально-организационный; процедурный. Доказано, что развитие указанного механизма возможно лишь при условии дальнейшего совершенствования отдельных его составляющих.

Ключевые слова: механизм, правовое обеспечение, административно-правовое обеспечение, меры принудительного исполнения судебных решений

***

Pyatnitsky A.V. The Mechanism of Administrative and Legal Support for Implementation of Measures for the Enforcement of Judicial Decisions in Ukraine

In the article it is proposed administrative and legal support for the implementation of measures for the enforcement of judicial decisions in Ukraine should be understood as regulated by the norms of administrative law, the state's activities to ensure the effective functioning of authorized entities in order to ensure that they properly implement measures for the enforcement of judicial decisions.

There is according to the author's vision of the concept of «the mechanism of administrative and legal support for the implementation of measures for the enforcement of judgments in Ukraine» which in their totality provides effective and high-quality work of authorized agents (public and private executors) in a definite direction. The main elements of the mechanism of administrative and legal support for the implementation of measures for the enforcement of judgments in Ukraine are divided into the following blocks: normative-legal, which is represented by a set of administrative legal acts, which determine the legal basis for the implementation of measures for the enforcement of judicial decisions; institutional-organizational (presupposes the existence of the relevant actors, as well as the organization of their activities); procedural, which determines the algorithm of the activity of authorized entities during the implementation of measures for the enforcement of judicial decisions. It is proved that the development of this mechanism is possible only on condition of further improvement of its individual components. The legal and regulatory block of elements of such a mechanism of administrative and legal support for the implementation of measures for the enforcement of judicial decisions allows at the legislative level to determine the legal principles of the activities of authorized entities, their legal status, which in turn is important in terms of ensuring the effective implementation of these measures.

There is given the list of the usual laws of Ukraine, the norms of which are directed on the regulation of legal relations concerning ensuring implementation of measures for the enforcement of court decisions, as well as a list of by-laws of normative and legal acts, which are assigned a significant role in ordering legal relations in this area, are given.

Key words: *mechanism, legal support, administrative and legal support, measures of compulsory execution of judicial decisions*